

РЕШЕНИЕ

№ 106

гр. София, 20.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 5-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на шести февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Величка Борилова

Членове: Зорница Гладилова
Мария Райкинска

при участието на секретаря Росица Й. Вьонг
като разгледа докладваното от Зорница Гладилова Въззивно търговско дело
№ 20231001001020 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.258 и следващите от ГПК.

С Решение № 260066/30.01.2023 г. по т.д.№ 1348/2020 г., СГС, ТО, VI-12 състав е осъдил „Мартима“ ООД да заплати на „Гея-дек“ ЕООД на основание чл.59, ал.1 ЗЗД следните суми, явяващи се размера на обедняването му при извършване на СМР на обект на ответника Поземлени имоти № 079161, 079162, 079163, 079164. 079165, 079166, 079167, в последствие някои обединени в Поземлен имот № 079195, находящи се в с. Осоица, Община Горна Малина, м. Мандрите - Катлъка, „Конна база Мартима“, с които последният се е обогатил, както следва

За обект „Подпорни стени за манеж“ сума в общ размер от 34 765.79 лв. По Акт обр. 19/12.10.2015 г., както и сумата 10 593.92 лева - лихва за забава по чл.86 ЗЗД за периода от 22.07.2017 г. - 22.07.2020 г., ведно със законна лихва от 22.07.2020 г. до изплащане на сумата;

за „Площадка 20.24 x 10 м“ сума в общ в размер на 10 711.70 лв. по Акт обр. 19 № 1/10.12.2015 г., както и 3 264.10 лв. лихва за забава по чл.86 ЗЗД за периода от 22.07.2017 г. - 22.07.2020 г., ведно със законна лихва от 22.07.2020 г. до изплащане на сумата;

за обект „ВиК площадково и др. за направа на конюшня“ обща сума в размер 1 367.04 лв. по Акт обр. 19/ 20.12.2015 г., както и сумата 416.56 лева - лихва за забава по чл.86 ЗЗД за периода от 22.07.2017 г. - 22.07.2020 г., ведно със законна лихва от 22.07.2020 г. до изплащане на сумата;

За обект „Нова ограда“ сума в размер на 9 339.34 лв. по Акт обр. 19/ 20.11.2015 г., както и сумата 2 845.89 лева лихва за забава по чл.86 ЗЗД за периода от 22.07.2017 г. - 22.07.2020 г., ведно със законна лихва от 22.07.2020 г. до изплащане на сумата;

За обект „Изграждане на част от Конюшня“ сума в общ размер на 3 635.46 лв. По Акт обр. 19/ 12.11.2015 г., както и сумата 1107.80 лева - лихва за забава по чл.86 ЗЗД за периода от 22.07.2017 г. - 22.07.2020 г., ведно със законна лихва от 22.07.2020 г. до изплащане на сумата,

както е отхвърлил исковете над уважената част до пълните им предявени размери 64 052.99 лв.; 20 791.12 лв.; 2 120.45 лв.; 24 568.09; 5 552.68 лв.; 13 603.74, както и исковете за лихва над уважените размери до пълните им предявени размери 23 966.49 лв.; 7779.35 лв.; 793.40 лв.; 9 192.56 лв.; 2077.62 лв.; 5090.07 за периода от 02.11.2016 г. до 21.07.2020 г.

С Решение № 260369/16.10.2023 г. по т.д.№ 1348/2020 г., СГС, ТО, VI-12 състав е допълнил решение № 260066/30.01.2023 г., по т.д. № 1348/20 г. по описа на СГС, VI - 12 състав, като е осъдил на основание чл.59, ал.1 ЗЗД, „Мартима“ ООД да заплати на „Гея-дек“ ЕООД сумата от 7 761.02 лева, явяваща се размера на обедняването му при извършване на СМР на обект: „Битова сграда с Бистро в ПИ 079195“ на ответника, както и сумата 2 364.95 лева - лихва за забава по чл. 86 ЗЗД за периода от 22.07.2017 г. - 22.07.2020 г., ведно със законна лихва от 22.07.2020 г. до изплащане на сумата, като е отхвърлил исковете над уважената част до пълните им предявени размери от 13 603.74 лева - размер на настъпилото обедняване за ищеца, и от 5090.07 лева - законна лихва за забава за периода от 02.11.2016 г. до 21.07.2020 г. Решение № 260066/30.01.2023 г., по т.д.№ 1348/20 г. по описа на СГС, VI - 12 състав е допълнено и в частта за разноските, като на основание чл. 78, ал. 1 ГПК „Мартима“ ООД е осъдено да плати на „Гея - Дек“ ЕООД сумата от 8004 лева, представляваща сторени в исковото производство и в производството по обезпечение на иска разноски, съразмерно уважената част от иска. Оставено е без уважение искането на „Гея - Дек“ ЕООД за присъждане на сторените от него в изпълнителното производство, вследствие допуснатото обезпечение, разноски за адвокатско възнаграждение, като неоснователно. Осъдено е на основание чл. 78, ал. 3 ГПК „Гея - Дек“ ЕООД да плати на „Мартима“ ООД сумата от 5 530.40 лева, представляваща сторени разноски в исковото производство, съразмерно отхвърлената част от исковете.

Срещу Решение № 260066/30.01.2023 г. по т.д.№ 1348/2020 г., СГС, ТО, VI-12 състав, в частта му, с която са уважени предявените искове е подадена въззивна жалба от „Мартима“ ООД, което моли то да бъде отменено и исковете срещу него отхвърлени. Поддържа, че решението е недопустимо, тъй като било установено, че претенциите на ищеца били предмет на т.д.№ 7972/2016 г. на СГС, ТО, VI-17 състав и съответно на в.т.д.№ 142/2019 г. на САС, което е влязло в законна сила. В настоящото производство исковете били основани на извъндоговорно основание, но от исковата молба не ставало ясно дали това основание е водене на чужда работа без пълномощие или неоснователно обогатяване. Твърденията на ищеца били за възлагане на работата, което изключвало институтите на гестията и на неоснователното обогатяване и сочело на припокриване на предмета на настоящото дело с предишното дело между страните.

Въззивникът твърди, че решението е неправилно. С доклада си съдът квалифицирал исковете по чл.61, ал.1 от ЗЗД, а с решението възприел за приложим чл.59 от ЗЗД като се обосновал с твърдението на ищеца, че е извършил работата поради невярна субективна представа, че изпълнява собствено задължение по облигационно правоотношение, което изключвало гестията. „Мартима“ ООД поддържа, че разпоредбата на

чл.59 от ЗЗД също изключвала извършване на работата по възлагане. Счита, че това е съществено процесуално нарушение. Съдът неправилно, в противоречие със събраните доказателства приел, че е доказано извършването на процесните СМР от страна на „Гея-дек“ ЕООД. Въззивникът поддържа, че всеки един процесен обект е изграден по стопански начин от самия него. Твърдението на „Мартима“ ООД, че не „Гея-дек“ ЕООД е извършило процесните СМР се подкрепяло и от изслушаната тройна СТЕ и от противоречията в свидетелските показания. Съдът неоснователно уважил както исковете за главниците, така и тези за заплащане на мораторна лихва.

Въззиваемия „Гея-дек“ ЕООД оспорва въззивната жалба. Поддържа, че исковете са допустими, тъй като по отношение на отхвърлените в предходното дело искове е било установено, че вземанията не са дължими на договорно основание, но в процесното дело същите се претендират на извъндоговорно основание. Поддържа, че многобройните доказателства, събрани по делото сочат на основателност на исковите претенции.

Срещу Решение № 260369/16.10.2023 г. по т.д.№ 1348/2020 г., СГС, ТО, VI-12 състав в осъдителната му част е подадена въззивна жалба от „Мартима“ ООД. Излага идентични на изложените в описаната по горе въззивна жалба съображения за недопустимост на иска, както и идентични съображения за неговата неоснователност. Счита неправилно това решение и в частта му, касаеща разноските по делото и излага подробни съображения.

Въззиваемия „Гея-дек“ ЕООД оспорва жалбата и моли въззивния съд да я остави без уважение.

Въззивният съд като обсъди представените по делото доказателства и доводите на страните в приложение на разпоредбата на чл.269 от ГПК, намира за установено следното:

Първоинстанционното производство е образувано по искова молба, уточнена в открито съдебно заседание на 16.04.2021 г., в която ищецът „Гея-дек“ ЕООД твърди в исквата молба, уточнена в о.с.з. на 16.04.2021 г., че ответникът „Мартима“ ООД му възложил извършването на множество СМР в следния недвижим имот, съставляващ собственост на ответника: Поземлени имоти № 079161, 079162, 079163, 079164, 079165, 079166, 079167, в последствие някои обединени в Поземлен имот № 079195, находящи се в с. Осоица, Община Горна Малина, м. Мандрите - Катлъка, „Конна база Мартима“. В периода 2014 – 2015 година ответникът с отделни писмени договори му възложил извършването на СМР на конкретни обекти в описания имот, които били изпълнени от ищеца и приети от възложителя. В началото на 2015 г. ответникът започнал да му възлага извършването на СМР за нови обекти в имота, по повод на което отношенията между страните били динамични – чрез имейли и по телефона, тъй като първоначалните идеи били коригирани във времето. За новите обекти обаче не били сключени писмени договори. Ищецът обаче считал, че при разговорите ответникът му е възложил извършването на СМР.

По възложени през м. януари 2015 г. СМР бил изграден обект „Битова сграда - съблекалня за персонал и посетители“, изпълнени до 16.06.2015 г., за което ответникът бил уведомен на същия ден.

По възложени през м. август 2015 г. СМР бил изграден обект „Подпорни стени за манеж“, изпълнени до 12.10.2015 г., за което възложителят бил уведомен; по възложени

през м. 11.2015 г. СМР бил изграден обект изграждане „площадки“, включващи: площадка за фургони, изпълнена до 10.12.2015 г., за което бил изготвен констативен протокол /Акт обр. 19/10.12.2015 г., както и площадка 20.24 x 10м, изпълнена до 02.11.2015 г., за което бил изготвен констативен протокол /Акт.обр.19/

По възложени през м.08.2015 г. СМР бил изграден обект „ВиК площадково и др. за направа на конюшня“, като изпълнението било извършено в периода от 20.08.2015 г. до 20.12.2015 г.;

По възложени през м.08.2015 г. СМР бил изграден обект „нова ограда“ около 118 л.м., като СМР били изпълнени в периода 29.09.2015 г. - 20.11.2015 г.;

По възложени през м.08.2015 г. СМР бил изграден обект „изграждане на част от Конюшня“, като СМР били изпълнени в периода 20.08.2015 г. - 12.11.2015 г.;

По възложени през м.04.2015 г. СМР бил изграден обект: „Битова сграда с Бистро в ПИ 079195“, като изпълнението на този обект приключило на 10.12.2015 г.

За тези извършените СМР липсвал формален договор между страните, но същите били възложени от ответника, който не само че не е възпрепятствал ищеца да извършва същите, но осигурявал достъп /вкл. на служители на ищеца и техническия ръководител/ до имотите и обектите за извършване на СМР. На терен му давал указания относно детайли в хода на изпълнението на обектите. Всички книжа и документи, съпътстващи строителството, били подписвани или от управителя на ищеца, или от негов служител - техническия ръководител на обекта. Ищецът извършил СМР по посочените обекти със собствени средства, труд и материали, с негови работници и механизация, но ответникът отказал да му заплати извършените СМР през 2015 г.

С решение на СГС претенцията му към ответника за заплащане на извършените гореописани СМР на договорно основание била отхвърлена поради липса на писмено съгласие между страните. САС оставил в сила решението на СГС, както го отменил частично, като осъдил ответника да му заплати част от сумите на договорно основание, а именно: 9115 лв. - възнаграждение с ДДС за извършена работа по изпълнение на СМР по изграждане на обект „Битова сграда - съблекалня за персонал и посетители“ в недвижим имот, находящ се в местност м. Мандрите - Катлъка, с. Осоица, общ. Горна Малина и 7 307.18 лв. за направа на площадка по Фактура № 34/08.08.2016 г.; заедно със законната лихва за забава върху главниците до изплащането им. За останалите обекти /с изключение на посочените два обекта/ липсвало писмено съглашение между страните, обосноваващо дължимост на възнаграждение за изпълнените СМР. „Мартима“ ООД твърди, че е извършило описаните СМР със знанието и без противопоставянето на „Гея-дек“ ЕООД като са предприели тази работа в чужд интерес, тъй като са считали, че им е възложена. С предявените искиве заявява претенциите си за стойността, с която последният неоснователно се обогатил за сметка на ищеца. Претендираната стойност по отделните обекти е следната:

За изградения обект „подпорни стени за манеж“ били изпълнени СМР /подробно индивидуализирани по обем, единични цени и видове работи в обстоятелствената част на исковата молба/ на обща стойност от 59 204.59 лв. без ДДС, като ответникът направил частично плащане в размер на 6 992.52 лв. с ДДС, а остатъкът по съставения Акт обр. 19/12.10.2015 г. била в размер на 53 377.49 лв. без ДДС /64 052.99 лв. с ДДС/. Поддържа, че механизацията за изкопните работи, кофраж, арматурна заготовка, бетон и др. за изпълнение на обекта била доставена от ищеца и негови работниците изпълнили обекта вкл. техническия ръководител му бил служител.

За изградения обект изграждане „площадки“ /включващ „площадка за фургони“ и „площадка 20.24x10м“/ били изпълнени СМР /подробно индивидуализирани по обем, единични цени и видове работи в обстоятелствената част на исковата молба/, чиято стойност била съответно: за „площадка за фургони“ - общо в размер на 6 089.32 лв. без ДДС /7 307.18 лв. с ДДС/, присъдена с Решение № 2316/22.10.2019 г. на САС по в.т.д.№ 142/2019 г., заплатена от ответника съгласно Протокол - споразумение от 29.01.2020 г.; за „площадка

20.24x10м“ - общо в размер на 17 325.93 лв. без ДДС /20 791.11 лв. с ДДС/ съгласно Акт обр.19 № 1/10.12.2015 г., която сума не му била заплатена. Механизацията за изкопните работи, кофраж, арматурна заготовка, бетон и др. за изпълнение на обекта била доставено от ищеца и работата на обекта била извършена от негови работници и негов служител като техническия ръководител.

За изградения обект „ВиК площадково и др. за направа на конюшня“ били изпълнени СМР /подробно индивидуализирани по обем, единични цени и видове работи в обстоятелствената част на исковата молба/ на обща стойност от 1 767.04 лв. без ДДС /2 120.45 лв. с ДДС/ съгласно Акт обр. 19/ 20.12.2015 г., която сума не била заплатена.

За изградения обект „нова ограда“ около 118 л.м. били изпълнени СМР /подробно индивидуализирани по обем, единични цени и видове работи в обстоятелствената част на исковата молба/ на обща стойност от 20 473.41 лв. без ДДС /24 568.09 лв. с ДДС/ съгласно Акт обр. 19/20.11.2015 г., която сума не била заплатена. Изпълнението на СМР на обекта се осъществило като ответникът многократно присъствал по време на изграждането, за да следи процеса на изпълнение, влаганите материали по вид и количество, и с оглед опазване на вече изградените съоръжения на неговите имоти. Механизацията за изкопните работи, кофраж, арматурна заготовка, бетон и др., работниците и техническия ръководител били осигурени от ищеца.

За изградения обект „изграждане на част от Конюшня“ били изпълнени СМР /подробно индивидуализирани по обем, единични цени и видове работи в обстоятелствената част на исковата молба/ на обща стойност от 4 627.23 лв. без ДДС /5 552.68 лв. с ДДС/ съгласно Акт обр. 19/12.11.2015 г., която сума не била заплатена. Механизацията за изкопните работи, кофраж, арматурна заготовка, бетон и др., работниците и техническия ръководител на обекта били осигурени от ищеца.

За изградения обект „Битова сграда с Бистро в ПИ 079195“ били изпълнени СМР /подробно индивидуализирани по обем, единични цени и видове работи в обстоятелствената част на исковата молба/ на обща стойност от 11 336.45 лв. без ДДС /13 603.74 лв. с ДДС/ съгласно Акт обр. 19/10.12.2015 г., която сума не му била заплатена.

Общата сума за изпълнени СМР по горепосочените обекти била в размер от 130 689.07 лв. като върху всяка от сумите за главница била дължима мораторна лихва, чийто общ размер бил 48 899.49 лв. - за периода от 02.11.2016 г. /датата на депозиране на исковата молба по т.д.№ 7972/2016 г. на СГС, IV-17/ до 22.07.2020 г. Ищецът е поискал от съда да осъди ответника да му заплати сумата от общо от 130 689.04 лв. главница, представляваща стойността на извършените СМР в Поземлени имоти № 079161, 079162, 079163, 079164, 079165, 079166, 079167, в последствие някои обединени в Поземлен имот № 079195, находящи се в с. Осоица, Община Горна Малина, м. Мандрите - Катлъка, „Конна база Мартима“, както и сумата в размер на 48 899.49 лв. - мораторна лихва върху главницата, за периода от 02.11.2016г. до 22.07.2020г., ведно със законната лихва върху главницата от завеждане на делото до окончателното плащане.

Ответникът „Мартима“ ООД с отговора на исковата молба е оспорил исковите като недопустими на основание чл. 299 ГПК, доколкото по повод на изпълнените СМР в обектите от ищеца се твърдяло наличие на възлагане от ответника, обуславящо наличие на договорни отношения между страните, по повод на които било налице вече влязло в сила съдебно решение, уреждащо тези отношения. Посочил е, че е налице припокриване между предмета на настоящото производство и този на т.д.№ 7972/2016 г. по описа на СГС, VI-17 с-в, в частта, в която последното е влязло в сила като потвърдено от САС. Ответникът е оспорил исковите като неоснователни с твърдения, че не са налице трайни търговски отношения между страните към 2015 г. Оспорил е наличието на твърдяната от ищеца електронна кореспонденция във връзка с възлагането и изпълнението на претендираните СМР. При сключването и изпълнението ищецът правил разчети и представял КСС, включващи цени на труд и материали, многократно надвишаващи обичайните стойности и

средни пазарни цени за подобен вид работи; предявил и получил плащане за неизвършени работи; както и за такива СМР, осъществени за отстраняване на негови грешки и пропуски. Изложил е становище по искове за всеки от процесните обекти:

По отношение на претенцията за обект „Подпорни стени за манеж“ твърди, че не е получавал и приемал оферта за СМР, че не е подписвал документи във връзка с претендираните СМР. В строежа нямало вложени труд и материали като вид, количество и качество по КСС от 12.10.2015 г., както и че се претендирали завишени количества СМР с цел печалба на ищеца. Оспорва претенцията за главница по основание и размер, както и акцесорната претенция за лихва за забава.

По отношение на претенцията за обект „площадка 20.24x10 м“ оспорва ищецът да е извършил твърдените СМР. Поддържа, че не е подписвал документи във връзка с претендираните СМР. Твърди, че в строежа нямало вложени труд и материали като вид, количество и качество по КСС от 10.12.2015 г., както и че се претендирали завишени количества СМР. Оспорва претенцията за главница по основание и размер, както и акцесорната претенция за лихва за забава.

По отношение на претенцията за обект „ВиК площадково и др. за направа на конюшня“ твърди, че не е получавал и приемал оферта за СМР, че не е възлагал извършване на СМР на обекта; че в строежа нямало вложени труд и материали като вид, количество и качество по КСС от 20.12.2015 г., както и че се претендирали завишени количества СМР. Оспорва претенцията за главница по основание и размер, както и акцесорната претенция за лихва за забава.

По отношение на претенцията за обект „нова ограда“ около 118 л. м. оспорва извършването на СМР от ищеца. Твърди, че не е подписвал документи във връзка с претендираните СМР; че в строежа нямало вложени труд и материали като вид, количество и качество по КСС от 12.11.2015 г., както и че се претендирали завишени количества СМР. Оспорва претенцията за главница по основание и размер, както и акцесорната претенция за лихва за забава.

По отношение на претенцията за обект „изграждане на част от Конюшня“ поддържа, че не е подписвал документи във връзка с претендираните СМР, както и че последните не са били извършвани; че в строежа нямало вложени труд и материали като вид, количество и качество по КСС от 12.11.2015 г.; че се претендирали завишени количества СМР. Оспорва претенцията за главница по основание и размер, както и акцесорната претенция за лихва за забава.

По отношение на претенцията за обект „Битова сграда с Бистро в ПИ 079195“ твърди, че не е получавал и приемал оферта за СМР, че не е възлагал извършване на СМР на обекта; че не е подписвал документи във връзка с претендираните СМР. Поддържа, че СМР строителството на обекта било извършено изцяло от ответника по стопански начин, под техническото ръководство на назначен към 17.06.2015 г. технически ръководител, който не се намирал в служебни или договорни отношения с ищеца. Евантуално твърди, че в строежа нямало вложени от ищеца труд и материали като вид, количество и качество по КСС от 10.12.2015 г., както и че се претендирали завишени количества СМР. Оспорва претенцията за главница по основание и размер, както и акцесорната претенция за лихва за забава.

„Мартима“ ООД поддържа, че сам, за своя сметка и по стопански начин извършил всичката работа в обектите, за заплащането на която ищецът претендира. Оспорва акцесорните претенции за лихва за забава по основание и размер с твърдение, че исквата молба по т.д. № 7972/16 г. на СГС не притежавала характер на покана, отправена от ищеца до ответника, във връзка с заплащане на сумите по твърдените СМР. Прави евантуално възражение за изтекла погасителна давност по отношение на акцесорните претенции на ищеца.

По делото са представени договор от 21.02.2013 г. и договор от 7.03.2014 г., с които „Мартима“ ЕООД е възложила на „Гея - дек“ ЕООД изпълнението на СМР :Довършване на монолитна ограда с вече изграден бетонов цокъл на ПИ № 0179163 /по първия договор/ и Конюшня и изгребна яма в ПИ 079164. Тези договори не касаят извършването на процесните СМР.

Към исковата молба са приложени Количествено-стойностни сметки Акт обр. 19 за всеки един от процесните обекти, за извършени видове и количества СМР, съставени от „Мартима“ ООД - „подпорни стени за манеж“, изграждане „площадки“ - площадка 20.24x10 м, „ВиК площадково и др. за направа на конюшня“, „нова ограда“ около 118 л.м., „Изграждане на част от Конюшня“, „Битова сграда с Бистро в ПИ 079195 “. Документите не са подписани от ответника, който оспорва верността им.

По делото са представени описаните в исковата молба проформа-фактури, издадени от „Гея-дек“ ЕООД към „Мартима“ ООД, съдържащи стойността на извършените СМР като заключението на приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза е изчислило общата им стойност - 130 689.07 лева с ДДС, като е посочило, че те не са намерили счетоводно отражение в счетоводството на „Геа-Дек“ ЕООД, предвид неосчетоводяването им от „Мартима“ ООД, съответно не са включени в дневниците за продажби на ищеца и в дневниците за покупки на ответника. В заключението е обяснено, че проформа фактурата не е данъчен документ и основното ѝ предназначение е да предизвика авансово плащане. Издава се с цел предоставяне на данни, свързани с плащането, тъй като без нея преводът би бил неоснователен. Този вид фактура няма счетоводно изражение, тъй като на осчетоводяване подлежи единствено плащането.

С исковата молба ищецът е представил електронна кореспонденция с ответника, който я е оспорил. Във връзка с оспорването е изслушано заключение на съдебно - техническа /компютърна/ експертиза, която е установила, че приложените към исковата молба електронни документи - имейли и приложения към тях са били изпратени от електронен адрес ***@abv.bjg към електронен адрес ***@gmail.com, като в пощенската кутия на електронен адрес ***@gmail.com не е открита кореспонденция с ***@abv.bg.

По делото са представени следните Актове обр.19 подписани едностранно само от Изпълнителя: Акт обр. 19 №1 от 12.10.2015 г. за изпълнени и подлежащи на заплащане СМР за обект: „Подпорни стени за манеж“; Акт обр. 19 №1 от 12.10.2015 г. за изпълнени и подлежащи на заплащане СМР за обект: „направа площадка“; Акт обр. 19 №1 ОТ 20.11.2015 Г. за изпълнени и подлежащи на заплащане СМР за обект: „Нова ограда - около 118 л.м.“; Акт обр. 19 №1 от 20.12.2015 г. за изпълнени и подлежащи на заплащане СМР за обект: „Площадково ВиК и др.“; Акт обр. 19 №1 от 12.11.2015 г. за изпълнени и подлежащи на заплащане СМР за обект: „Направа на конюшня“; Акт обр. 19 от 10.12.2015 г. за изпълнени и подлежащи на заплащане СМР за обект: „Битова сграда с бистро“ в ПИ№079195, м. „Мандрите-Катлъка“. С. Осоица, общ. Горна Малина

По делото са представени следните разрешения за строеж: Разрешение за строеж №44 от 29.09.2015 г. от главния архитект на община Горна Малина, влязло в сила на 29.07.2015 г. за обект: Подпорни стени за манеж; Разрешение за строеж №7 от 09.02.2015 г. от главния архитект на община Горна Малина, влязло в сила на 26.02.2015 г. за обект: 1. Складове за селскостопански инвентар - три свободно разположени сгради на основното застрояване в ПИ 079195; 2. Битова сграда за персонал с бистро - свободно разположена сграда на основното застрояване в ПИ 079195; Разрешение за строеж №38 от 08.06.2015 г. от главния архитект на община Горна Малина, влязло в сила на 06.07.2015 г. за обект: ОГРАДА - лека, по северната имотна граница на ПИ 079162 - складов терен, м. „Мандрите-Катлъка“ в землището на с. Осоица, община Горна Малина; Разрешение за строеж №64 от 13.11.2014 г. от главния архитект на община Горна Малина, влязло в сила на 23.03.2015 г. за обект: 2. ОГРАДА с височина на плътната част до 2,20 м. обща височина до 2.20 м. от нивото на прилежащия терен, разположена по западната и южната имотна граница на ПИ

079195 „за конюшна, административно-битова и обслужващи сгради, складове, навеси за селскостопанска техника, открит манеж и паркинг за леки МПС“, м. „Мандрите-Катлъка“, по КВС на с. Осоица, община Горна Малина и изцяло в същия имот.

По делото са представени: Протокол обр. 2 за откриване на строителна площадка и определяне на строителна линия и ниво на строежа от 29.09.2015 г. за строеж: Ограда; Протокол обр. 2 за откриване на строителна площадка и определяне на строителна линия и ниво на строежа от 29.09.2015 г. за строеж: Ограда; Протокол обр. 2 за откриване на строителна площадка и определяне на строителна линия и ниво на строежа от 29.09.2015 г. за обект: Подпорни стени; Протокол обр. 2 за откриване на строителна площадка и определяне на строителна линия и ниво на строежа от 17.06.2015 г. за строежи: Складове за селскостопански инвентар и Битова сграда за персонал с бистро.

По делото е изслушана тройна съдебно-техническа експертиза. Съгласно заключението на вещите лица, представено след извършен оглед, по описаните в процесни Актове обр.19 видове СМР е констатирано следното:

1./ По Акт обр.19/10.12.2015 г. - актуваните видове работи се отнасят до изпълнението на изкопа, основите и подовата плоча на обект „Битова сграда с бистро“. При огледа е констатирано, че процесната сграда е напълно завършена и функционира по предназначението си. Същата е едноетажна, със скатен покрив с дървена покривна конструкция с финиш керемиди. Видимо в много добро експлоатационно състояние. Работите, описани в Акт обр.19/10.12.2015 г., са изпълнени на място в процесната сграда като вид. Повечето от тях представляват скрити СМР и изчислението е направено на база измерване на видимите части, логиката на строителния процес и добрата инженерна практика.

2./ По Акт обр.19/12.10.2015 г. - актуваните видове СМР са по изпълнението на ст. бет. подпорни стени на манеж. При огледа е установено, че манежът е с изпълнени ст. бет. стени по четирите си страни. Подпорните стени за манеж са масивни със стоманобетонова конструкция. Контурът по който са изградени е четириъгълен. Фундирани са с ивичен фундамент. Дебелина на стените по короната - 25 см. Височина на тялото на стената над терена варира от 20-80 см. от вътрешната страна на манежа, и от 20-115 см. от външната страна. След направеното измерване на дължините по външния контур е установено, че общата дължината на изградените стени възлиза на 254.86 м. От страната на главния път е оголена стъпката на стената, което дава възможност да се измери отстъпа на основата в този участък — $d=30$ см. Обектът е изпълнен видимо с добро качество. В таблиците към заключението са дадени изчислителните анализи, количествата в които са на база направени измервания на място. Актуваните видове СМР с този Акт са изпълнени на място.

3./ По Акт обр.19/20.11.2015 г. - актуваните видове работи се отнасят до изграждане на ст. бет. цокъл на ограда, опиращ в едната от подпорните стени на манежа. При огледа на място е установено, че оградата е изградена на място. Обект „Нова ограда“ е с височина на плътната част до 2,20 м. обща височина до 2.20 м. от нивото на прилежащия терен, разположена по западната и южната имотна граница на ПИ 079195 „за конюшна, административно-битова и обслужващи сгради, складове, навеси за селскостопанска техника, открит манеж и паркинг за леки МПС“, м. „Мандрите- Катлъка“, по КВС на с. Осоица, община Горна Малина и изцяло в същия имот. Процесната ограда е комбинирана - плътна основа и ажурна част. Плътната част представлява стоманобетонов цокъл с променлива височина, фундиран посредством ивичен фундамент, ажурната част се състои от метални колове с правоъгълно и кръгло сечения и огради електрозаварена мрежа. Посредством измерване на място са установени размерите на видимата част от оградата както следва: дебелина на стоманобетоневата част - 25 см и височина варираща между 50 и 80 см. над терена, дължина на оградата в северния участък - 69,70м, и на западния - 36,45 м

или общо 106.15м със стъпка на фундамента - 27 см. Под автоматичния портал има изпълнена стоманобетонена греда, част от която е видима. Количествата за направа на изчисленията са определени на база измерване на място и предоставена на експертизата от собственика проектна документация.

4./ По Акт обр.19/10.12.2015 г. – актувани са видове работи по изкопа и изграждането на основи и ст. бет. площадка, разположена в югозападната част от имота. При огледа е установено, че процесната площадката представлява стоманобетонена плоча, положена върху земна основа, върху която са монтирани 3 бр. силози. При измерване на място са констатирани размерите на площадката 20,24 м x 10 м в план. След откопаване в три точка по контура е измерена дебелина на плочата - 25 см. Откопаването показало наличие на подложка от трошен камък, дебелината на която не може да бъде определена точно без машинен изкоп. Бетоновата настилка не е изпълнена с добре хоризонтирана повърхност, поради което има видими отклонения от хоризонталното ниво. Отклоненията се дължат на недостатъчно прецизно изпълнение на бетоновите работи или на слягания в периода на експлоатация. Поради липсата на пукнатини за период повече от 5 г. при въздействието на експлоатационните товари от силовите, може с голяма достоверност да се предположи, че земната основа е изкопана до близка до необходимата дълбочина и е положен е пласт от валирана трошенокаменна настилка. Описаните в Акта видове СМР са изпълнени на място.

5./ По Акт обр.19/10.12.2015 г. - актувани са СМР, касаещи изпълнението на ст. бет. площадка, разположена в средната част на имота и изпълнение на земни работи за вертикална планировка при муничник, конюшня, стени, чешми. След измерване е установена площта на стоманобетоневата площадка - 38.41 кв.м. Площадката е реализирана на две нива. Върху нея е монтиран фургон. Бетоновата площадка е ограничена посредством стандартни пътни бордюри с размери 18/35/100 см. Площадката е изпълнена с добро качество като не са констатирани слягания или пукнатини. Изпълнената вертикална планировка при муничник, конюшня, стени, чешми включва СМР за вертикално планиране на две площадки - машинен изкоп, насип с валирана трошенокаменна настилка, изпълнение на стоманобетонени стени и площадки. Измерена е реалната площ на двете процесни площадки - 64,31 кв.м. и 210,76 кв.м. Общата площ на изпълнената вертикална планировка е 275,06 кв.м. За ограничаване на насипите и подравняване на площадките към вертикалната планировка има реализирани бетонови подпорни стени/бордюри с обща дължина 13,80 м. и променливи височини от 0 до 60 см над терена. Към този обект са включени и 4 бр. бетонови площадки пред врати - 2 бр. пред муничник и два броя пред обслужващата сграда. Измерването определило обща площ на бетоновите площадки - 5,20 кв.м. Описаните видове СМР в Акта, са изпълнени на място.

6./ По Акт обр.19/20.12.2015 г. - *актува* видове работи, свързани с изпълнението на подземни ВиК инсталации, захранващи битовата сграда с бистро, както и фургоните, изградени върху ст. бет. площадки. ВиК площадково представлява изпълнение на площадкови връзки за водопровод и канал и свързаните технологично с тях СМР за монтаж на арматура, фитинги, технологични прекъсвания и присъединявания и др. В обекта са включени също така изпълнение на външни чешми и вътрешни ВиК мрежи при фурони и бистро и свързаните технологично с тях СМР. При огледа е констатирано, че и върху двете площадки са монтирани фурони, които са захранени с вода и отводнени, с изпълнена ВиК разводка в санитарния възел на фуроните. Има изградени четири чешми. Към момента на огледа са в експлоатация. В голяма степен тези дейности са скрити работи, за които няма съставени протоколи и актове по Наредба 3 към ЗУТ. Проверени и измерени са малка част от видимите СМР - в шахтите, и видимата част от ВиК инсталациите в сградите, чешмите, спирателната арматура и др. Посочено е, че за част от дейностите представителят на Строителя на обекта - П. И., изпълняващ ролята на технически ръководител също не можел да си спомни подробности по изпълнението. Качеството на изпълнените СМР не може да бъде проверено. Видно от огледа, инсталациите са в експлоатация и се ползват по предназначение. Няма данни за извършвани аварийни или основни ремонти по тях в периода

на експлоатация, което косвено ни навежда на извода, че качеството на изпълнение е добро. Предвид горното, ТЕ приема, че описаните видове работи в Акт обр.19/20.12.2015 г. са изпълнени на място.

Вещите лица са посочили, че при огледа е констатирано наличието на видовете СМР, които са описани в актовете обр. 19 и са видими. За скритите видове СМР на експертизата не били представени актове обр.7 и обр. 12, протоколи за проби на бетона, сертификати за вложени материали и др. изискуеми от Наредба 3 към ЗУТ, на база на които да се даде заключение за вида, качеството и количеството на вложените материали респективно на изпълнените работи. За вида на скритите работи можело да се правят изводи само по логиката на строителния процес и добрата строителна практика. По отношение на качеството е посочено, че видимо изпълнените видове работи са с добро качество, но предвид липсващите актове и протоколи изискуеми от Наредба 3/2003г към ЗУТ, характеризиращи в цялост качеството, количеството и последователността на изпълнените СМР, както и на вложените материали експертизата не може да се ангажира с отговор на въпроса дали тези работи съответстват на изискванията на ПИПСМР. Вещите лица са остойностили извършените работи по средни пазарни цени.

По делото е разпитан като свидетел П. И., от чиито показания се установява, че работи в „Гея Дек“ ЕООД като технически ръководител от 2006 г. В периода 2013 г., 2014 г. и 2015 г. работил по строежа на конна база на „Мартима“ ЕООД в с.Осоица и бил технически ръководител. През 2015 г. построили моничника и битовата сграда със съблекалните до фаза покрив /груб строеж/. След направата на дървената конструкция по нареждане на управителя на дружеството спрели и след това се върнали и продължили. Това било около м.май 2015 г. Покривът бил изпълнен от друг. След това започнали да правят изкопа и подпорни стени на големия манеж през лятото на 2015 г. – м.юни. Направили ВиК и тръбопровод. Направили една ограда, която започвала от подпорната стена за манежа. Изпълнили стомано-бетонни плочи, където се слагали фургони. Направили стоманобетонна площадка в присъединената част зад външната ограда. Работата по бистрото започнала есента на 2015 г. и приключила края на годината. През това време контактували с Ж. К. и с В. С.. Всичко било направено с тяхно знание и съгласие. Свидетелят подписвал актовете, които техническия надзор му предоставял. Свидетелят не е бил технически надзор на дейности, които „Мартима“ ЕООД строило по стопански начин. Той бил на обекта като работник на „Гея Дек“ ЕООД.

Разпитан е като свидетел Л. И., от чиито показания се установява, че е син на управителя на „Гея Дек“ ЕООД и работел в обекти в землището на с.Осоица. В началото довършвали огради, складове. През 2015 г. от страна на „Мартима“ ЕООД им били възложени доста подобекти или малки обекти. Имало изпълнение на битова сграда, съблекалня, площадка за нови складове, ограда, въртележка, малък манеж, голям манеж. Проекти се пращали по имейла, които следвало да бъдат остойностени от „Гея Дек“ ЕООД. „Гея Дек“ ЕООД изпращало количествена сметка, която била остойностена. В случай, че „Мартима“ ЕООД не върнели имейл, „Гея Дек“ ЕООД приемали, че са приели сметката. Страните не водели преговори. Когато се изпратели оферта с количество и цени и те бѐдели потвърдени, „Гея Дек“ ЕООД започвало изпълнение. Всичко се пращало по имейл.

По делото е разпитан като свидетел К. Г., който бил запознат с двете дружества, защото работел в „Гея Дек“ ЕООД като специалист по безопасност на здравето от 2006 г. На обекта на „Мартима“ ЕООД в с.Осоица бил ходил във връзка със служебните си задължения включително и през 2015 г. Имало битова сграда, арени – малка и голяма, площадка за фургони, друга битова сграда, въртележка. При посещения виждал работници на „Гея Дек“ ЕООД. За обекта бил изготвял документи – оценка на риска и аварийни

планове, както и във връзка със стандартите за околната среда.

По делото е разпитан В. С., който живее с управителя на „Мартима“ ЕООД и от чиито показания се установява, че всички строителни работи се възлагали с двустранно подписани договори. През 2015 г. нямало подписани между страните договори. От страна на „Мартима“ ЕООД установили, че дейностите по предишните договори били надписвани от „Гея Дек“ ЕООД, поради което спрели отношенията си. През 2015 г. от „Гея Дек“ ЕООД извършили самоволни дейности на терен в обекта. Отношенията между дружествата били прекратени в началото на 2015 г., като на ищцовото дружество е било указано да напусне адреса, след което П. И. продължил да изпълнява функцията си на технически ръководител, но въз основа на възлагане на ответника, който е продължил строителството по стопански начин.

По делото е разпитан като свидетел П. К., от чиито показания се установява, че същият е упражнявал строителен надзор на процесните обекти, през процесния период. Същият сочи, че процесните обекти са били изпълнявани от „Гея-дек“ ЕООД като мислел, че подпорните стени и оградата били по стопански начин. Свидетелят познавал П. И., който бил технически ръководител на обекта. Свидетелят не посещавал обекта често.

От разпита на св. Н. К. се установява, че същите през 2015 г. е бил служител на ищцовото дружество и ръководител на група, която е изпълнявала СМР дейности на обекта на ответника като изградили подпорни стени и манеж, ограда, вертикална планировка, площадка за силови, площадка за фургони, пътища покрай оградите, въртележка за трениране на конете, бистро, площадка на бистро, като изрежда хронологично извършените СМР. Технически ръководител на обекта бил инж. П. И. - служител на ищеца. На обекта се ходело всеки ден и били извършвани различни дейности от различни работници на ищцовото дружество. Свидетелят сочи, че нещата относно извършване на СМР са били уточнявани с управителя на ответното дружество Ж. К., както и с лицето В. С., които идвали на обекта всеки ден и с които се обсъждало всяко нещо. Заявките за материали се правели от П. И..

Свидетелката В. С. излага, че по възлагане е изготвяла документацията на техническия ръководител, като това е бил Я. В., като обектите са изградени от самото дружество ответник.

При така установената фактическа обстановка, въззивният съд приема следното от правна страна:

Въззивният съд намира, че изложената в исковата молба фактическа обстановка сочи на предявен иск с правно основание чл. 61, ал. 2 от ЗЗД за обезщетяване на разносните на гестора, а не на такъв по чл.59 от ЗЗД за неоснователно обогатяване. При тези фигури обезщетяването възниква като претенция от сходни действия – извъндоговорни отношения между две лица, между които не е имало никаква предшестваща връзка. Липсата на предшестваща връзка изключва сравнението със съставите по чл. 55 ЗЗД, при които предшестваща връзка е била налице. Ако съставът по чл. 61, ал. 1 ЗЗД не съществуваше, то разносните би следвало да се обезщетяват по реда на чл. 59 ЗЗД. В хипотезите на чл.61, ал.1 ЗЗД и чл.59 от ЗЗД с а налице няколко разлики: 1./при гестията договорен източник на възлагане липсва, но законът урежда отношенията като договорни като предвижда задължения във възникналата облигационна връзка и за двете страни – чл.60, ал.2 ЗЗД. С

приемането на работата между страните се създава с обратна сила правоотношение на договорна основа /чл.62 от ЗЗД/. 2./ като последица от неоснователното обогатяване възникват задължения само за едната страна, докато при воденето на чужда работа без натоварване е налице двустранност при уреждането на имуществените отношения. 3./ при неоснователното обогатяване трябва да е настъпило ефективно разместване на блага, за да може да се търси връщане, докато при гестията се заплаща за онова, което правомерно е извършено като усилие, дори да не е довело до резултат. 4./ при неоснователното обогатяване липсва субективният елемент при гестията или липсва съзнателното водене на чужда работа – ирелевантни са причините, поради които настъпва обедняването, вкл. обеднелият би могъл да обеднее заради своя собствена грешка.; 5./ с оглед на имуществените последици, различен е и обемът на отговорността на възползвалия се. Ако по чл. 59 ЗЗД отговорността на лицето с увеличен имуществен актив е до размера на обедняването на насрещната страна, то по чл. 61, ал. 1 ЗЗД винаги се дължат разноските – така шансът обемът в двата случая да съвпадне е единствено когато разноските са по-малката сума спрямо сумата, с която имуществото на заинтересованото лице се е увеличило. В противен случай гесторът ще бъде обезщетяван за по-голям размер, отколкото обеднелият по чл. 59 ЗЗД.

За да квалифицира иска по чл.61, ал.2 въззивният съд има предвид и практиката на Върховния касационен съд, отразена в решение № 219/4.02.2014 г. по к.т.д. № 871/2012 г., в която е прието, че : „когато резултатът има веществен елемент и се е проявил в правната сфера на собственика на имота, в който са извършени, то имуществените последици ще се уредят по правилата на водене на чужда работа без пълномощие – чл.60-62 от ЗЗД, доколкото към момента на предприемане на работата не е налице натоварване и задължаване, а намесата в чуждата правна сфера е правомерна. В определените от законодателя случаи отговорността се ограничава до необходимите и полезни разноски /чл.61, ал.1 от ЗЗД/, до обогатяването /чл.61, ал.2 от ЗЗД или чрез препращане към правилата на неоснователното обогатяване по чл.59 от ЗЗД /чл.61, ал.3 от ЗЗД/ или на договора за поръчка /чл.62 от ЗЗД/.“ С това решение Върховният касационен съд приема, че по договор за изработка, който е обявен за нищожен, но резултатът от изпълнените СМР е постъпил в патримониума на собственика на имота, вземането на изпълнителя в размер на спестените разходи на собственика следва да се реализира по правилата на воденето на чужда работа без пълномощие. Ето защо е неправилно становището на първоинстанционния съд, че твърдението на ищеца, че е извършил работата поради невярна субективна представа, че изпълнява собствено задължение по облигационно отношение изключва твърдение изключвало гестията, поради което приема за квалификация на иска чл.59 от ЗЗД. За да се квалифицира иска като гестия не е необходимо ищецът да е имал представата, че изпълнява чуждо задължение. Разпоредбите на чл.60-62 от ЗЗД изискват от субективна страна знание, че предприетата работа е чужда – че нейните последици ще настъпят в чужд патримониум. Разглежданото от първоинстанционния съд наличие на съзнание, че се изпълнява чуждо задължение, има отношение към това дали чуждата работа е предприета по възлагане или без възлагане. От изложеното в исковата молба става ясно, че ищецът е предприел работата, за която е знаел че е чужда – че нейните резултати ще настъпят в правната сфера на ответника. Това означава, че ищецът претендира обезщетение на основание гестия.

Допълнително следва да се посочи, че законът изрично /чл.59, ал.2 от ЗЗД/ е предвидил иска по чл. 59 ЗЗД като субсидиарен и приложим в случаите, в които обеднелият няма друг иск, с който да се защити. Наличието на друга претенция, както на договорно, така и на извъндоговорно основание /в случая водене на чужда работа без възлагане/ изключва неговото приложение.

Законът урежда правният институт на гестията с разпоредбите на чл. 60-62 ЗЗД. Съгласно чл. 60 ЗЗД, който предприеме управлението на работа, за която знае, че е чужда, без да е натоварен, е длъжен да се грижи за нея, докато заинтересуваният може да я поеме. Той е длъжен да се грижи за работата, както ако би бил упълномощен. Неговата

отговорност може да бъде намалена с оглед на особените обстоятелства, при които той е поел грижата за чужда работа. В чл. 61, ал. 1 ЗЗД е посочено, че ако работата е била предприета уместно и е била добре управлявана в чужд интерес, заинтересуваният е длъжен да изпълни задълженията, сключени от негово име, да обезщети управителя на работата за личните задължения, които той е поел, и да му върне необходимите и полезни разноски заедно с лихвите от деня на изразходването им. Съгласно ал. 2 от цитираната разпоредба ако работата е била предприета и в собствен интерес, заинтересуваният отговаря само до размера на обогатяването му. Съгласно чл. 61, ал. 3 от ЗЗД ако някой е предприел чужда работа въпреки волята на заинтересувания, последният отговаря по правилата за неоснователното обогатяване. Нормата на чл. 62. ЗЗД предвижда, че ако заинтересуваният е одобрил управлението на работата, важат правилата за пълномощието.

Институтът на воденето на чужда работа без упълномощаване урежда вътрешните отношения между гестора или управителя на чужда работа без възлагане и доминуса или заинтересованият, собственикът на работата без да се интересува от отношенията на тези страни с трети лица. Гестията наподобява договор за мандат по това, че гесторът действа като мандатар, без да е такъв и без да му е била възложена работата. Липсва и упълномощаване по смисъла на чл. 36 или чл. 43 ЗЗД. Отношенията на гестора и доминуса не възникват от договор между тях, но законът ги урежда като договорни. От тези законово уредени облигационни отношения възниква задължението на гестора към доминуса да се грижи за работата, докато той може да я поеме с грижата на добрия стопанин. В случай, че от неизпълнението на това задължение последват вреди, тяхното обезщетяване става със средствата на договорната отговорност, тъй като законът приравнява основанието за настъпване на вредите с неосъществяването на дължимия резултат по договорно правоотношение /по арг. от чл. 60, ал. 2 от ЗЗД/. При това са налице правомерни действия в чужд интерес – арг. от чл. 60, ал. 1 ЗЗД. Облигационното правоотношение, породено между гестора и лицето, в чиято правна сфера са извършени действията, изисква гесторът, който навлиза и засяга чужд кръг от права и интереси да положи дължимата грижа и да извърши съответните действия, които тя налага, като заинтересованото лице се задължава да плати направените разноски.

Предявеният иск за лихвоносна главница намира своето правно основание в разпоредбата на чл. 61, ал. 2 от ЗЗД, при съобразяване правното значение на твърденията на ищеца в исковата молба - че: 1./ в периода 2014 – 2015 г. „Гея-дек“ ЕООД е извършвало строително монтажни работи по изграждане на обект „Подпорни стени за манеж“; обект „Площадка 20.24 x 10 м“; обект „ВиК площадково и др. за направа на конюшня“; обект „Нова ограда“; обект „Изграждане на част от Конюшня“ в имот, собственост на „Мартима“ ООД, представляващ Поземлени имоти № 079161, 079162, 079163, 079164. 079165, 079166, 079167, в последствие някои обединени в Поземлен имот № 079195, находящи се в с. Осоица, Община Горна Малина, м. Мандрите - Катлъка, „Конна база Мартима, влагайки труд, средства и материали за изграждането на тези обекти; 2./ работата е предприета уместно и е добре управлявана от „Гея-дек“ ЕООД – при изграждането на обектите ответникът е иницирал и/ или оказвал съдействие чрез уточняване и консултиране на извършваните СМР и допускане на работници и техника на ищеца на обекта 3./ подобренията обективно са обслужили интереса и на „Гея-дек“ ЕООД – за осъществяваната стопанска дейност; 4) „Гея-дек“ ЕООД и „Мартима“ ООД не са обвързани с договор за извършените СМР – това е установено с влязло в сила съдебно решение.

Въззивният съд намира неоснователни доводите на жалбоподателя за недопустимост на съдебното решение по причина, че същите отношения са били предмет на т.д.№ 7972/2016 г. на СГС, ТО, VI-17 състав и съответно на в.т.д.№ 142/2019 г. на САС, което е влязло в законна сила. Действително отношенията между страните по делото са били предмет и на посочените дела и са обсъждани в мотивите на съдебните решения, постановени по тях. Съгласно т. 18 от Тълкувателно решение № 1/04.01.2001 г. по гр.д.№

1/2000 г., ОСГК на ВКС със сила на пресъдено нещо се ползва само решението по отношение на спорното материално право, въведено с основания и петитума на иска като предмет на делото. С решението съдът подвежда фактите под правната норма, и ги обявява в диспозитива като правни последици, които се ползват със сила на пресъдено нещо. За това диспозитивът на решението, който чл. 189, б. "г" ГПК визира като констатация относно спорното право, представлява източника на силата на пресъдено нещо. Мотивите към решението според чл. 189, ал. 2 ЕПК не са част от него. С цитираните съдебни решения по предходните дела със сила на пресъдено нещо е отречено вземането на ищеца изходящо от посочените в исковата молба правопроизводящи факти - за извършени въз основа на договори СМР, но не и относно съществуване или несъществуване на извъндоговорно правоотношение и изпълнената работата и нейното предаване, явяваща се предпоставка за плащане. Следователно по отношение на предявения в настоящото дело иск не е формирана сила на пресъдено нещо..

Квалифицирайки предявения иск като такъв по чл.59 от ЗЗД първоинстанционният съд е дал неправилна правна квалификация на предявения с исковата молба иск. Това обстоятелство само по себе си не е довело до порок в съдебното решение, обуславящ неговата недопустимост, тъй като първоинстанционният съд се е произнесъл по наведените фактически твърдения от ищите в исковата молба /предприети и уместно извършени строително-монтажни работи от страна на ищеца, за които е считал, че са му възложени от ответника и с които е обслужен интересът на ответника, независимо от липсата на договорна връзка между страните/. Неправилната правна квалификация, дадена от първоинстанционния съд, представлява нарушение на материалния закон, което трябва да бъде съобразено от въззивния съд при постановяване на своя краен съдебен акт.

Съдът следва да отговори на въпроса дали ищецът е предприел уместно и дали той е извършил със собствени труд и материали претендираните СМР в имота на ответника. От представените строителни книжа се установява, че всички обекти, които са изградени в имота на ответника - Поземлени имоти № 079161, 079162, 079163, 079164. 079165, 079166, 079167, в последствие някои обединени в Поземлен имот № 079195, находящи се в с. Осоица, Община Горна Малина, м. Мандрите - Катлъка, „Конна база Мартима“, са били заявени за строителство като за тях са били издадени разрешения за строеж, определени са строителните им линии и нивата на строежите, издадени са необходимите строителни документи. Обектите са изградени и към момента на огледа, извършен от вещите лица са били ползвани по предназначение. При тези установени данни въззивният съд намира, че изграждането на обектите, независимо от това кой го е извършил е предприето уместно – с оглед предвижданията за строителство в имота на ответника. По този въпрос, независимо, че не е отделен като безспорен, ответникът не спори. Неговите твърдения са, че той е изградил обектите по стопански начин.

Следователно спорът е дали ищецът е извършил уместно извършените СМР.

Първоинстанционният съд правилно е посочил, че за установяването на извършени СМР Наредба № 3/31.07.2003 г. предвижда изготвяне на актове и протоколи, които се подписват от страните в строителството. В процесния случай такива актове и протоколи, подписани от двете страни по делото липсват.

С практиката си, отразена в решение № 349/16.05.2005 г. по т.д. № 349/2004 г. на ВКС, ТК; решение № 1661/06.12.1999 г., по гр.д.№ 972/1999 г. на V г.о. на ВКС, както и формираната по реда на чл. 290 ТПК - решение по т.д. № 535/10 на ВКС, ТК, II т.о., Върховният касационен съд приема, че извършената работа по договор за изработка може и да не е приета изрично със съставяне на писмен акт подписан от възложителя и че е достатъчно установяването на конклюдентни действия за приемане. Във всички случаи, обаче, когато се касае за строителни обекти, за да се дължи плащането на възнаграждение по

чл. 266, ал. 1 от ЗЗД на изпълнителя осъществяват от него на място строително-монтажни работи следва да отговарят на одобрения технически проект, а ако няма такъв - на уговореното между страните в самия договор и на съответните строителни правила и норми, съобразно с изискванията на разпоредбите на чл. 169 от ЗУТ.

Разрешението на съдебната практика намира приложение по мнение на настоящия съдебен състав и в хипотезата на извършване на строително-монтажни дейности при условията на водене на чужда работа без упълномощаване.

Представените актове обр.19 за процесните СМР не се подписани от ответното дружество и не установяват приемане на работата. От друга страна тези актове са съставени от страна на ищцовото дружество, което се е посочило като изпълнител. От заключението на тройната съдебно-техническа експертиза се установява, че обектите са изградени, отговарят на строителните правила и норми и функционират.

Независимо, че обектите са били изградени в съответствие със законовите изисквания, за да отговори на въпроса кой ги е изградил съдът следва да се позове на събраните свидетелски показания.

По делото са изслушани свидетелски показания, от които се установява, че работници на „Гея - дек“ ЕООД през 2015 година са извършили строително –монтажни работи по процесните обекти. Свидетелят П. И. подробно е описал извършената работа по моничник и битовата сграда със съблекални, подпорни стени на голям манеж; ВиК и тръбопровод; ограда, която започва от подпорната стена за манеж; две стоманобетонна площадка; бистро. Съдът намира, че може да възприеме фактите, установени от този свидетел, тъй като същият е бил технически ръководител на обекта и е присъствал през цялото време, в което обектите са били изградени. Тези свидетелски показания съдът не може да ползва, за да приеме наличието на договор между страните по изложените по-горе съображения за приложението на чл.164, ал.1, т.3 от ГПК в процесния казус. Същите, в случай че съдът установи наличие на договор, биха послужили за установяване на изпълнението на възложената по договора работа. В строителните книжа като технически ръководител фигурира Я. В., за който факт дава сведения и св. В.С.. Тези показания обаче са в противоречие с дадените от св. В. С. /свидетел на ответника/, че П. И. е бил технически ръководител на обекта от името на ищеца до началото на 2015 г. като с И. е бил назначен за технически ръководител в лично качество от страна на ответника. За наличието на строителство от ответника „по стопански начин“ дава показания св.П. К. относно изградените подпорни стени и ограда.

Съдът отчита противоречията в свидетелските показания на свидетелите на ищеца и тези на ответника. Същевременно отчита и евентуалната заинтересованост на свидетелите, съобразявайки, че: 1./ свидетелят на ищеца, П. И., е братовчед собственика на „Гея - дек“ ЕООД, Е. И.; 2./ свидетелят Л. И. се явява син на управителя на „Гея - дек“ ЕООД. Отчита и заинтересоваността на свидетеля В. С..

Въззивният съд споделя виждането на първоинстанционния, че като непредубедени могат да бъдат приети показанията на свидетелите К. и К., относно извършването на СМР от ищеца, кореспондиращи с констатациите на допълнителната ССЕ.

Разглеждайки свидетелските показания в цялост и съпоставяйки ги с изслушаната съдебно-техническа експертиза и издадените от ищеца актове обр.19, съдът намира установено извършването на процесните СМР от ищеца, който е установил, че е ползвал собствени техника, работна ръка и материали в процеса на строителството. Извършването на процесните СМР от самия ответник изискват наемане на работници, механизация и строителни материали, каквото не беше установено по делото. Липсват и съответни счетоводни записвания, съгласно допълнителната ССЕ.

Следователно са налице всички правни факти, кумулативно изисквани от

разпоредбата на чл.61, ал.2 от ЗЗД. Вещите лица от тройната съдебно счетоводна експертиза са изчислили и посочили размера на обогатяването като са дали пазарните цени на извършените СМР съответно: За обект „Подпорни стени за манеж“ сума в общ размер от 34765,79 лв.; „Площадка 20.24x10м“ сума в общ в размер на 10 711,70 лв.; за обект „ВиК площадково и др. за направа на конюшня“ обща сума в размер 1 367,04 лв.; За обект „нова ограда“ сума в размер на 9 339,34 лв.; За обект „Изграждане на част от Конюшня“ сума в общ размер на 3 635,46 лв.

По иска с правно основание чл.86, ал.1 от ЗЗД:

Съгласно чл.86, ал.1 от ЗЗД при неизпълнение на парично задължение, длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата

Отношенията между страните по повод извършената гесция не се уреждат от правилото на чл. 61, ал. 1 ЗЗД, а от правилото на чл.61, ал.2 от ЗЗД, тъй като ищецът е предприел работата и в свой интерес. Ето защо ищецът няма право на лихва върху направените разноски от момента на тяхното извършване. Същият има право на обезщетение за забава след покана. Ищецът претендира обезщетението от датата на завеждане на предходното дело между страните. Същото обаче е било заведено с предмет притезание, дължимо на договорно основание. Предмет на настоящото производство е вземане, произтичащо от извъндоговорно основание и в този смисъл вземането е различно от това, което е било предметна предходното дело. По тази причина настоящият съдебен състав не приема, че с подаването на исковата молба по предходното дело ищецът е поканил ответника да му заплати вземането, претендирано с настоящото дело. По тази причина съдът намира, че не е доказано ответникът да е изпаднал в забава преди образуването на настоящото дело. Искът е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

По разноските:

При този изход на делото ответникът следва да заплати на ищеца направените от него разноски съобразно уважената част от исковите, а ищецът – да заплати на ответника част от разноските, съответна на отхвърлената част от исковите претенции.

Така ответникът дължи на ищеца сумата 12 058.54 лева за първата инстанция и 3010.45 лева за въззивната инстанция

Ищецът дължи на ответника сумата 10 602.79 лева за първата инстанция и 5590.46 лева за въззивната инстанция.

Воден от горното съставът на Софийски апелативен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 260066/30.01.2023 г. по т.д.№ 1348/2020 г., СГС, ТО, VI-12 състав е осъдил „Мартима“ ООД да заплати на „Гея-дек“ ЕООД на основание чл.86, ал.1 ЗЗД следните суми, явяващи се мораторна лихва за забава върху дължимите суми по реда на чл.61, ал.2 от ЗЗД представляващи размера на обогатяването при извършване на СМР на обект на ответника Поземлени имоти № 079161, 079162, 079163, 079164. 079165, 079166, 079167, в последствие някои обединени в Поземлен имот № 079195, находящи се в с.

Осоица, Община Горна Малина, м. Мандрите - Катлъка, „Конна база Мартима“, както следва

За обект „Подпорни стени за манеж“ върху сумата в общ размер от 34 765.79 лв. По Акт обр. 19/12.10.2015 г. - сумата 10 593.92 лева - лихва за забава по чл.86 ЗЗД за периода от 22.07.2017 г. - 22.07.2020 г.

за „Площадка 20.24 x 10 м“ върху сумата в общ в размер на 10 711.70 лв. по Акт обр. 19 № 1/10.12.2015 г. - сумата 3 264.10 лв. лихва за забава по чл.86 ЗЗД за периода от 22.07.2017 г. - 22.07.2020 г.;

за обект „ВиК площадково и др. за направа на конюшня“ върху общата сума в размер 1 367.04 лв. по Акт обр. 19/ 20.12.2015 г. - сумата 416.56 лева - лихва за забава по чл.86 ЗЗД за периода от 22.07.2017 г. - 22.07.2020 г.;

За обект „Нова ограда“ върху сумата в размер на 9 339.34 лв. по Акт обр. 19/ 20.11.2015 г. - сумата 2 845.89 лева лихва за забава по чл.86 ЗЗД за периода от 22.07.2017 г. - 22.07.2020 г.;

За обект „Изграждане на част от Конюшня“ върху сумата в общ размер на 3 635.46 лв. По Акт обр. 19/ 12.11.2015 г. - сумата 1107.80 лева - лихва за забава по чл.86 ЗЗД за периода от 22.07.2017 г. - 22.07.2020 г.,

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 260066/30.01.2023 г. по т.д.№ 1348/2020 г., СГС, ТО, VI-12 състав в частта, с която са присъдени главниците.

РЕШЕНИЕТО в останалата му част е влязло в сила като необжалвано.

ОТМЕНЯ Решение № 260369/16.10.2023 г. по т.д.№ 1348/2020 г., СГС, ТО, VI-12 състав В ЧАСТТА, с която е допълнено решение № 260066/30.01.2023 г., по т.д. № 1348/20 г. по описа на СГС, VI - 12 състав, като съдът е осъдил на основание чл.86, ал.1 ЗЗД, „Мартима“ ООД да заплати на „Гея-дек“ ЕООД върху сумата от 7 761.02 лева, явяваща се дължима сума по реда на чл.61, ал.2 от ЗЗД представляваща размера на обогатяването при извършване на СМР на обект на ответника Поземлени имоти № 079161, 079162, 079163, 079164. 079165, 079166, 079167, в последствие някои обединени в Поземлен имот № 079195, находящи се в с. Осоица, Община Горна Малина, м. Мандрите - Катлъка, „Конна база Мартима“ за обект: „Битова сграда с Бистро в ПИ 079195“ на ответника - сумата 2 364.95 лева - лихва за забава по чл. 86 ЗЗД за периода от 22.07.2017 г. - 22.07.2020 г.

Както и В ЧАСТТА по присъдените разноски.

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 260369/16.10.2023 г. по т.д.№ 1348/2020 г., СГС, ТО, VI-12 състав В ЧАСТТА за присъдената главница

РЕШЕНИЕТО в останалата му част е влязло в сила като необжалвано.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК „Мартима“ ЕООД да плати на „Гея - Дек“ ЕООД сумата от 12 058.54 лева, представляваща сторени в първоинстанционното производство и в производството по обезпечение на иска разноски, съразмерно уважената част от иска.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 ГПК „Гея - Дек“ ЕООД да плати на „Мартима“ ЕООД сумата от 10 602.79 лева, представляваща сторени разноски в исковото производство, съразмерно отхвърлената част от исквете.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК „Мартима“ ЕООД да плати на „Гея - Дек“ ЕООД сумата от 3010.45 лева, представляваща сторени във въззивното производство разноски, съразмерно уважената част от иска.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 ГПК „Гея - Дек“ ЕООД да плати на „Мартима“ ЕООД сумата от 5590.46 лева, представляваща сторени разноски в исковото

производство, съразмерно отхвърлената част от исковете.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване в 1-месечен срок от съобщаването му на страните пред Върховен касационен съд, при условията на чл.280 от ГПК.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____